

Το τραγούδι αυτό γράφτηκε για την αδερφή του Παππού μου Βασίλη Δημόπουλου, Βασιλική Δημοπούλου δυστυχώς δεν υπάρχει καμία φωτογραφία της, το μόνο που υπάρχει είναι το δαχτυλίδι που φορούσε.

Κάπου σε αυτό το μονοπάτι έγινε η δολοφονία

Η Ιστορία της Βασίλως από το βιβλίο του Ιερώνυμου Δελημάρη.

Η Βασιλική Κων. Δημοπούλου ήταν μια σεμνή, πολύ καλοφτιαγμένη και όμορφη κοπέλα, άσπρη σαν λεύκα λένε οι παλιότεροι. Την ήθελε και τη ζήτησε σε γάμο ο χωριανός μας Ιωάννης Πολύζος. Επειδή όμως ήταν φτωχή δεν την ήθελε ο πατέρας του Δημήτριος Πολύζος και έτσι δεν προχώρησε το συνοικέσιο αυτό. Μετά από λίγο καιρό έγινε νέο συνοικέσιο για κάποιον Μιλτιάδη Μπούρο από τη Σταμνά Μεσολογγίου. Ο Μπούρος, καλός και τίμιος άνθρωπος, ρώτησε τον Ιωάννη Πολύζο αν συνεχίζει να ενδιαφέρεται για τη συγκεκριμένη κοπέλα, πήρε όμως αρνητική απάντηση. Γι' αυτό δέχτηκε το συνοικέσιο, έγιναν αρραβώνες και κανονίστηκε η προίκα (μερικά γιδοπρόβατα). Μετά από λίγο άλλαξαν γνώμη οι Δημοπουλαίοι και ενημέρωσαν το Μπούρο ότι χαλάνε τον αρραβώνα χωρίς να του

δώσουν καμία εξήγηση. Η διάλυση του αρραβώνα μάλλον έγινε ή διότι άλλαξαν γνώμη οι Δημοπουλαιοί ή διότι επανήλθε στο αίτημα ο Ιωάννης Πολύζος. Ο Μπούρος που είχε αγαπήσει την Βασιλική, αποφάσισε ή να την κλέψει ή να την σκοτώσει. Ίσως να θιχτηκε από τη συμπεριφορά των Δημοπουλαίων, ίσως να προσβλήθηκε από τα πειράγματα των συγχωριανών του, πάντως έβαλε σε ενέργεια το σχέδιο του και παραφύλαγε να την ξεμοναχιάσει. Οι Δημοπουλαιοί τη φύλαγαν και κάθε μέρα που έβγαινε για δουλειές άλλαζε φορέματα ή μαντήλια για να μην αναγνωρίζεται. Τελικά κάποια μέρα που επέστρεφε μαζί με τη θεία της τη Δημοπουλίνα από τη Γυρβουλιά όπου είχε πάει για να πάρει το γάλα, τη σταμάτησε ο Μπούρος στην περιοχή Τρόχη στο Ξερόρεμα και της είπε <<διάλεξε ή θα 'ρθεις μαζί μου ή θα σε σκοτώσω>>. Η Βασιλική ξεκίνησε να πάει μαζί του. Τότε η θεία της της φώναξε <<που πάς μωρή, θα μας ντροπιάσεις όλους>>. Δείλιασε τότε η κοπέλα και ξαναγύρισε προς τη θεία της. Ο Μπούρος ήταν φαίνεται αποφασισμένος και έριξε και τη σκότωση. Πήγε μάλιστα, μάλλον την άλλη μέρα και παραδόθηκε μόνος του στις αρχές. Από το γεγονός αυτό που συνέβη την 1η Μαρτίου 1925 βγήκε το τραγούδι <<Βάτους κι αγκάθια πάτησα Βασίλω μου>> το έγραψε ο Μπούρος μέσα στη φυλακή και μάλιστα ο Μπούρος μέχρι που πέθανε φορούσε μαύρο πουκάμισο, το τραγούδι αυτό τραγουδιέται μέχρι και σήμερα στο χωριό μας γεμίζοντας μας συγκίνηση.

Οι στίχοι του τραγουδιού:

Βάτους κι αγκάθια πάτησα, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν Βασίλω, όσο να σ'αγαπήσω'

Και τώ ρα που σ'αγάπησα, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν Βασίλω, μου λένε να σ'αφήσω.

Μου λένε να σ'αφήσω και να σε παρατήσω.

Φέτος τα στάρια χάλασαν, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν, Βασίλω και τι ψωμί θα φάμε

στο δρόμο που θα πάμε.

Φέτος τ'αμπέλια χάλασαν, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν, Βασίλω, και τι κρασί θα πιούμε

Όταν στεφανωθούμε;

Κάλλιο να'ιδώ το αίμα σου, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν, Βασίλω, στη γη να κοκκινίζει,

Παρά να δω τα μάτια σου, άλλως να τα φιλήσει.

Στη Πάτρα πάω κι έρχομαι, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν, Βασίλω, τι θέλεις να σου στείλω;

Στείλε μου χτένι και γυαλί, Βασίλω μου,

Αμάν αμάν, Βασίλω, και μια πυκνή τσατσάρα.

Το χτένι να χτενίζεσαι και το γυαλί να βλέπεις,

Κι αυτήν την πυκνοτσάτσαρα

Αμάν αμάν, Βασίλω μου, να στρώ νεις τα μαλλιά σου.

Βασίλης Δελημάρης
www.trikorfonews.gr

Το Τραγούδι μπορείτε να το ακούσετε [εδώ](#) :